Ми й з плужечком ішли, ми й борінку несли —
Прислужитись хотіли тобі.
Гарби гною тягли на ріллю, як воли —
Засівали ж по третій гарбі.
Ми святили тебе, ми не день і не два
На погоду чекали ясну,
Щоб засіяти… гей, всі ми йшли на жнива,
Де не знали спочинку, ні сну.
А в різдвяний мороз, коли холод нас пік,
Слав прокльони на нашу сім'ю,
Спонадранку ми йшли молотити на тік,
Йшли з ціпами по плату свою.
Так служила тобі наша вбога сім'я,
Щоб любив ти своїх трударів…
Ну, а ти що зробив, де відплата твоя?
Чи хоч трохи ти нас пожалів?
За наш піт, за ту кров, за ту працю – гуртом —
Не прийшов ти до бідних за стіл, —
Ти спинився ген-ген за десятим горбом,
Відцурався замучених сіл.

1906